

прикара оныя трудове, кое-то единъ пай-ягъ че-
ловѣкъ не ще може да понесе. Какво е то, дѣто ѹк
събужда срѣдъ иещъ въ сѫщож-та минутж, когато
дѣтенце-то цописва обыкновениј-та си хранж! отъ
дѣй дохожда тая хитростъ, коя-то не е имала
никога? Какъ до сяга тя това крѣхко цѣѣtie безъ
да го счюни? иѣйна-та грыжа ся вижда, да е
опытный плодъ на сичкия дѣживоѣ, и
най-много во врѣмя-то на първорожденника си!
Отъ най-малко-то смѣщеніе мома-та ся уплашваше:
дѣ сж сега оржия-та, гржмове-ты, пагубы-ты кои
то да устраниятъ майкъ-та? по-прѣди дѣ трѣбаше е-
динъ хранж пѣжикъ, единъ роклж тъникъ, едно лѣгло
мѣгко, малко вѣтрецъ доносяще дѣ тѣгота; а нынѣ
единъ черъ хлѣбъ, едно вѣлнено облѣккло, една ше-
на плява, дѣждѣ-ть и вѣтърѣ-ть не струватъ дѣ
ничто като има въ цицкъ-та си една капка мяко да си
храни дѣтенце-то и въ дрѣхы-ты си вѣколко дры-
ни да го повie.

(Шатобрианъ)

5. Любовь камъ Отечество-то

Най-добрый, най-моралный отъ природны-ты
законы особно даденъ на человѣка, е любовь-та
камъ отечество-то. Ако не бѣше задържанъ тойзи
законъ съ едно чудо, кое-то всякога сѫществува,
и на кое-то не даваме никакво вlimашie, както и
на други иѣчта, человѣци-ты быхж ся натрупали.